

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.349 van 31 maart 2011
in de zaak A. 198.458/XII-6435**

In zake: Jennifer Balansag GIMENEZ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent Verlaeckt
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Mgr. Stillemansstraat 61 bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
Onderwijspersoneel
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15, kamer 1 C 24

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming, Agentschap voor kwaliteitszorg in onderwijs en Vorming dd. 15/10/2010 waarbij het diploma van [Jennifer Balansag Gimenez], zijnde ‘Bachelor of science in nursing’ op 21 april 2007 uitgereikt door de University of Cebu Banilad, niet als volledig gelijkwaardig erkend wordt met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de verpleegkunde’ (studiegebied: gezondheidszorg), noch met de Vlaamse graad van ‘HBO5 verpleegkunde’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eliane Heynderickx, die loco advocaat Vincent Verlaeckt verschijnt voor verzoekster en adjunct van de directeur Erik Moncarey, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 15 oktober 2010 deelt het agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs als volgt de thans bestreden beslissing aan verzoekster mee:

“Op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de expertencommissie ‘niveau bachelor’ van 27 mei 2010 en van de expertencommissie ‘niveau HB05-verpleegkundige’ van 2 juli 2010 wordt uw Filippijnse diploma ‘bachelor of science in nursing’ op 21 april 2007 uitgereikt door de University of Cebu-Banilad, niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de

verpleegkunde' (studiegebied: gezondheidszorg), noch met de Vlaamse graad van 'HB05- verpleegkundige'.

Het vastgestelde tekort aan stage-uren van de Filippijnse opleiding wordt immers niet gecompenseerd door minstens één jaar relevante beroepservaring als verpleegkundige in een ziekenhuis.

U kan zich rechtstreeks wenden tot één van de Vlaamse onderwijsinstellingen om na te gaan voor welke ontbrekende opleidingsonderdelen u moet slagen om de beoogde graad te behalen.

De adressenlijst vindt men terug op de volgende websites: www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/studeren en <http://www.ond.vlaanderen.be/onderwiisaanbod/volwassen/>.

U kan steeds een herziening aanvragen door bijkomende documenten op te sturen die alle bovenvermelde argumenten ontkrachten.”

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Het nadeel

Uiteenzetting

5. Met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde doet verzoekster in het inleidend verzoekschrift het volgende gelden:

“1) Het is duidelijk dat deze beslissing een catastrofe is voor verzoekster. Verzoekster heeft een vierjarige opleiding genoten als verpleegkundige en wordt nu onmogelijk gemaakt haar job uit te oefenen.

Dit maakt dat verzoekster geen inkomsten kan genereren uit de activiteit waar zij nochtans haar scholing voor heeft genoten.

Dat dit moeilijk te herstellen nadeel niet zozeer gelegen is in de gemiste inkomsten dewelke sowieso deze beslissing tot gevolg zal hebben.

Immers, de economisch schade zal verzoekster nadien kunnen verhalen op verweerster, wat zij ook niet zal nalaten.

2) Maar het moeilijk te herstellen nadeel is gelegen in het feit dat verzoekster in feite nu verplicht wordt om de schakelprogramma's te volgen, om niet nog meer schade op te lopen.

Verzoekster heeft immers een schadebeperkingsplicht.

Tegen de tijd dat er ooit een uitspraak komt ten gronde betreffende de vernietiging van kwestieuze beslissing heeft verzoekster wellicht de nodige diploma's in België gehaald en stelt het probleem zich niet meer.

M.a.w. de studietijd, de inspanning, de administratie die de bijkomende opleidingen met zich zullen meebrengen, de zorgen, mentale belasting... Dit nadeel zal na de bijkomende opleidingen een feit zijn en zal niet meer kunnen worden teruggedraaid of worden hersteld.

Verzoekster zal alsdan bovenvermelde nadelen ondergaan hebben.

C.2

1) Ook de morele schade is voor verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Voor verzoekster, die pas sinds 2009 in België verblijft is het moreel zeer zwaar om te worden aanzien als niet volwaardig geschoolde verpleegkundige.

Verzoekster is zich bewust van de kwaliteit van haar opleiding en kan deze houding van verweerster maar zeer moeilijk begrijpen.

Dat dit een morele impact heeft op verzoekster behoeft geen betoog.

2) Bovendien mag niet uit het oog verloren worden dat de beslissing/policy van verweerster in feite neerkomt op een algehele politiek tegenover personen van alle Filippijnse verpleegkundigen.

Het is voor verzoekster moreel zwaar om dragen dat zij het gevoel heeft dat zij als minderwaardig wordt aanzien enkel omdat zij Filippijnse is, zonder enig objectieve reden.

Uit het feitenrelaas en de opgeworpen middelen tot vernietiging blijkt dat het niet zozeer een inhoudelijk keuze is, maar een politieke keuze zonder enige verantwoording.

Deze negatieve veralgemening mag men niet onderschatten met betrekking tot het morele welzijn van verzoekster.

Het niet welkom of nuttig voelen, is veel erger dan alle economische schade.

3) Dat een moreel nadeel uiteraard subjectief is, maar dat het niettemin in aanmerking genomen mag worden tenzij wanneer het iedere geloofwaardigheid mist of niet aan een redelijk denkend en voelend persoon kan worden toegeschreven, en op voorwaarde dat het bovendien aan de algemene eis van ernst en moeilijke herstelbaarheid voldoet.”

Beoordeling

6. Gemiste inkomsten of andere te becijferen materiële schade is in beginsel niet moeilijk te herstellen. Verzoekster is zich hiervan blijkens haar

uiteenzetting ook bewust, aangezien zij zelf aangeeft dat zij “niet zal nalaten” de door haar geleden schade te verhalen op verwerende partij.

Dit kan zij ook voor de schade die volgt uit het volgen, eventueel, van schakelprogramma's.

In dit licht maakt verzoekster het aan de Raad dan weer niet duidelijk waarin precies de morele schade is gelegen, wanneer zij in België nog een tijd zou voortstuderen of waarom zo een nadeel het voordeel van het volgen van bijkomende opleidingen overtreft. Zou dit inderdaad als een ernstig nadeel te kwalificeren zijn wegens de aard van dergelijk programma of wegens verzoeksters specifieke (levens)omstandigheden -die, het weze herhaald, zij in haar verzoekschrift niet toelicht- dan rijst van de weeromstuit de vraag wat haar moet verhinderen om, in afwachting van een uitspraak ten gronde, ander werk in de gezondheidssector aan te nemen of zich middels andere activiteiten maatschappelijk nuttig te weten.

Daarbij komt nog, dat de raadsvrouw van verzoekster ter terechtzitting zelfs niet bleek te weten of verzoekster momenteel studeert, werkt of werkeloos is en bijgevolg nog minder in staat was om het nadeel in functie van verzoeksters situatie te concretiseren. Niettegenstaande daartoe door het auditorsverslag te zijn uitgenodigd, legt verzoekster nog steeds niet uit wat een schakelprogramma voor haar precies zou betekenen. Mét het auditorsverslag merkt de Raad op dat van de rechter bezwaarlijk kan worden verwacht dat hij zelf gaat uitzoeken wat zo een programma concreet zou inhouden en naderhand ook zou afwegen of er al dan niet van een ernstig nadeel sprake zou kunnen zijn.

Dat de bestreden beslissing verzoekster in een kwaad daglicht zou stellen wegens haar nationaliteit is slechts een individuele perceptie van verzoekster en wordt niet bijgevalen; de beslissing geeft slechts een beoordeling van de door verzoekster feitelijk gevolgde opleiding in functie van de voorgeschreven stage-uren.

Verzoekster alludeert nog op de tijd “dat er ooit een uitspraak komt ten gronde”. Door echter zowel de nietigverklaring te vorderen én een vordering tot schorsing in te dienen, draagt verzoekster in de eerste plaats zélf de verantwoordelijkheid dat het onderzoek ten gronde niet onmiddellijk kan gebeuren -mogelijk zelfs volgens een versnelde korte-debattenprocedure. Zij vraagt immers dat het auditoraat en de Raad eerst de schorsingsprocedure doorlopen en zij neemt het risico dat, zoals thans, de vordering wordt afgewezen op grond van de nadeel-eis en dat zij zich vervolgens over de voortzetting van de procedure moet beraden. In diezelfde tijdspanne zouden anders de memorie van antwoord en de memorie van wederantwoord gewisseld zijn en zou het auditoraat er aan toe zijn geweest het onderzoek ten gronde aan te vatten. Dat zulk onderzoek nog jaren op zich kan laten wachten hoeft overigens niet meer gevreesd te worden, aangezien de legendarische achterstand van zaken momenteel is ingelopen.

7. Ook in de voorliggende zaak is er geen reden om af te wijken van het beginsel dat de mogelijke morele schade die de bestreden beslissing teweeg brengt, hersteld wordt door de later uit te spreken nietigverklaring en de morele voldoening die ermee gepaard gaat.

Er is dan ook niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verworpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 maart 2011,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren